

Sygn. akt III CZ 35/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa P. P., K. P., L. D. i P. D.
przeciwko Gminie Miejskiej K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym
w dniu 20 sierpnia 2014 r.,
wniosku powodów K. P. i P. P. o zezwolenie na złożenie pisma przygotowawczego,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 24 lipca 2014 r. przewodniczący w Sądzie Najwyższym zwrócił pismo powodów K. i P. P. z dnia 2 lipca 2014 r. zatytułowane „Odpowiedź na zażalenie pozwanej”, stwierdzając, że wpłynęło po terminie przewidzianym w art. 395 § 1 *in fine* k.p.c., oraz że nie może być przyjęte jako „zwykłe” pismo procesowe, gdyż zostało wniesione bez zezwolenia, o jakim mowa w art. 207 § 3 *in fine* w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ o 394¹ § 3 k.p.c.

W dniu 12 sierpnia 2014 r. pełnomocnik powodów ponownie złożył zwrócone wcześniej pismo (ten sam egzemplarz wcześniej już odesłany) i wniósł o wyrażenie zgody na jego złożenie.

Pomijając niedopuszczalną praktykę ponownego składania tych samych, nawet w sensie fizycznym, pism procesowych oraz powoływania się na dokonane uprzednio – przed zwrotem, który niweczy wszystkie skutki prawne pisma – doręczenia stronie przeciwnej, należy wyjaśnić, że Sąd Najwyższy może wyrazić zgodę na złożenie pisma przygotowawczego tylko wówczas, gdy strona należycie uzasadni potrzebę jego złożenia. Jest tak zwłaszcza wtedy, gdy przepisy prawa procesowego przewidują wyraźnie możliwość złożenia pisma (np. art. 395 § 1 *in fine* albo art. 398⁷ § 1 k.p.c.), a strona z tej możliwości nie skorzystała lub uczyniła to nieskutecznie. W związku z tym przyjmuje się, że wniosek o zezwolenie na złożenie pisma przygotowawczego powinien zawierać uzasadnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2012 r., III CSK 300/12, OSNC 2013, nr 3, poz. 42).

We wniosku powodów stwierdzono tylko, że pismo „nie spowoduje zwłoki w postępowaniu, natomiast zawiera argumentację prawną odnoszącą się do stanowiska pozwanej”. Pierwsza teza nie ma znaczenia merytorycznego, a argumentację prawną odnoszącą się do stanowiska pozwanej powodowie mogli przedstawić w odpowiedzi na zażalenie, której w ustawowym terminie nie złożyli.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.

[aw]